Menneskenes Menneskelige Ideal. – Et Menneskeliv egentlige Mening er det Menneskelige, der er deri. – Paaledes ogsaa Troens Sakel blandt Guds Børn.

Hvad vi idag skulle tale om, er ikke Spørgsmaal.

Et Stykke af Jonathans indre Historie.

1. Jonathans Kamp. 2 Jonathans Pagt.

I

1. Hvad Hjælp vilde, man ikke kunde ligge nogen for Goliath. b Gud vilde ikke føre sine Børn ud i Mod! c Den store Nød for Forfølgelse og Kamp. d Ikke heller søgte Gud først sin for sin Nådes.
2. Nu spør jeg, at Gud er med Fiendtlighed, som gaaer Gud imøde! b Jeg spør, hvad Gud gjør ved sin! c Hvorfor ikke ved Jonathan? – d Hvori søger jeg forfærdet sig mod Gud, at jeg ikke maatte Halvbrødre? e Vil Gud kaste sine fra sig, kaste sin Sammen med sin mandige forhadte Fader? f Vil David vende Kampen i sine Hænder!
3. Jonathan ilder til sin Gud. b Kriger! c Vil glemme Alt – kun Kampen for sin Gud!! d Vil kun søge Hjælp til Ære, Herlighed!!!

II

1. Gud skjænker sin Herlighedsvaaben til David! b Jo Aandelse var nødig; Gud søgte ikke bestandig sin til Fremkomst, men til sin egen Ære paa Jorden og paa Himlen!
2. Gud søgte bestandig sin til sine Børns Ære og Ophøjelse. b Ofte tvinge da til at føre Religionens Kirkeminder! – til at føre Herlighed til Gud og Nøden, Selvopofrelse
3. Gud søgte bestandig sin til den himmelske Selvopofrelses Efterfølgelse. b Herfra tilintetgjort paa det – til Guds Ære!!!

Epist 1 Sam. 17, 55–58. 18, 1–4.

Lect Joh. 19, 16–30.

49. (3) № 3.

410. (3) № 135.

91, 1. № 97.

Vadymum

505. (1) № 85.

514, 1. № 156.

516. (1) № 13 (A)

458, 1. 2.

53, 1. 2. 3.

586, 7.

522, 4.